

ДИСКРИМІНАЦІЯ НА РИНКУ ПРАЦІ: ОЖИРІННЯ - ЦЕ ПРОБЛЕМИ ЗІ ЗДОРОВ'ЯМ, ЧИ З РОБОТОЮ?

Сьогодні ми все частіше зустрічаємося з дискримінацією на ринку праці. Є різні чинники, які впливають на дискримінацію з боку роботодавців, споживачів, працівників. Один із основних чинників, які піддаються дискримінації – це зовнішній вигляд людини. Безумовно, всім приємніше спілкуватись та працювати з гарними від природи людьми. Зараз розповсюдженою є думка про те, що стандартом краси є худощаві, тому все частіше на ринку дискримінують товстих людей. Проте уточнимо, що мається на увазі під цим: під товстими розуміють людей з ожирінням. Такі люди часто невпевнені в собі та незадоволені своїм життям. Такі люди є менш продуктивними, а чому розберемо далі.

Зростання ожиріння є актуальною глобальною проблемою громадської охорони здоров'я. Існують також суттєві докази того, що товсті люди, особливо жінки, менш імовірно, будуть працевлаштовані і, якщо працевлаштуються, швидше за все, будуть отримувати більш низьку заробітну плату. Існує ряд доказів, що більш низькі доходи є результатом дискримінаційного найму і сортування в робочі місця з меншою кількістю контактів з клієнтами. Розуміння того, чи пов'язане ожиріння з несприятливими показниками ринку праці та з'ясування джерела цих результатів мають важливе значення для розробки ефективної державної політики.

У всьому світі, ожиріння майже подвоїлося з 1980 року, досягнувши масштабів епідемії в багатьох країнах з високим рівнем доходу і швидко росте в країнах, що розвиваються. Існує ряд доказів, що ожиріння саме по собі є причиною несприятливих наслідків на ринку праці, з якими стикаються люди, які страждають ожирінням. Люди, які страждають ожирінням мають проблеми зі здоров'ям (дослідження також показують, що ожиріння може викликати фізіологічні зміни мозку, які можуть вплинути на когнітивні функції або продуктивність), а також піддаються дискримінації через упередження.

Тому виділимо дві причини, чому людей з ожирінням не беруть на роботу : через дискримінацію на ринку праці; через професійну неконкурентоспроможність.

Дослідження показало: люди з ожирінням більше схильні до виробничих травм і є менш продуктивними. Їм можуть знадобитися більш тривалі перерви, щоб витримати тягар робочих буднів. Люди з ожирінням можуть заробити нижчу заробітну плату через їхні більш високі витрати на охорону здоров'я. Роботодавцям, які наймають людей, які страждають ожирінням, можливо, доведеться платити більш високі страхові внески з медичного страхування. Таким чином, вони могли б компенсувати працівників з ожирінням давши їм більш низьку заробітну плату, щоб залишатись прибутковим.

Деякі дослідження знайшли докази дискримінації на основі власного смаку. Гіпотеза полягає в тому, що роботодавці з особистої неприязні до ожиріння будуть наймати менше працівників з ожирінням і, таким чином, будуть нести вищі витрати виробництва в порівнянні з їх нерозбірливими колегами, які з більшою ймовірністю

отримають найбільш кваліфікованих працівників на роботу, тому що вони залучають до своїх співробітників більше кандидатів. В умовах конкурентного ринку, зі свободою входу на ринок, роботодавці, які є дискримінаційними і стикаються з більш високими витратами виробництва будуть витіснені з бізнесу в довгостроковій перспективі.

Отже, люди з ожирінням менш зайняті, тому що:

- 1) Вони дійсно менш продуктивні, ніж ніші працівники і роботодавець обирає більш продуктивного;
- 2) Внаслідок працевлаштування вони мають значні витрати на охорону здоров'я;
- 3) Дискримінація на основі власного смаку роботодавця.

Два питання політики впливають з цих висновків:

- 1) По-перше, чи повинен уряд втрутитися, щоб знизити ожиріння?
- 2) По-друге, чи повинні працівники з ожирінням охоронятися відповідно до законодавства по боротьбі з дискримінацією?

Справді, багато урядів уже визначили, що витрати на охорону здоров'я ожиріння поодиночі дають підстави для втручання, такі як оподаткування продуктів, які є основними факторами, що сприяють більш високому споживанню калорій, включаючи жири і масла, очищене зерно і цукор та інші підсолоджувальні речовини.

Інші політики, спрямовані на зниження ставок ожиріння, вимагають від ресторанів вказувати кількість калорій у меню, переглядають шкільних обіди (щоб зробити їх більш поживними) а також проводять обов'язкові уроки фізкультури в школах та університетах.

Ще стосується дискусії з питань політики, то має бути антидискримінаційне законодавство, спрямоване на захист працівників, які страждають ожирінням. Дискримінація на основі смаку роботодавця не вимагає державного втручання, оскільки, як було описано раніше, ринкові сили будуть ліквідувати такі відмінності в оплаті праці, які несумісні з максимізацією прибутку на конкурентному ринку в довгостроковій перспективі. З цього погляду, найкраща політика для скорочення відмінностей в оплаті праці, пов'язаних з ожирінням, є стимулювання конкуренції на товарних ринках. Проте, питання про те, чи люди, які страждають ожирінням, повинні бути захищені по закону не вирішене. Почасти тому, що вага, на відміну від кольору шкіри або статі, частково знаходиться під контролем людини.

Kovalevskij M.

Master student S, University Paris-Est Créteil

Donkohlova T.

Student of 4th year, NaUKMA

RISING INCOME INEQUALITY AS THE DRIVING FORCE OF SLUGGISH ECONOMIC GROWTH AND WELFARE REDISTRIBUTION: THE CASE OF POST-SOVIET EASTERN EUROPEAN ECONOMIES

As the well-known economist Arthur Okun once said - societies willing to achieve perfect equality and high economic efficiency face a strong trade-off between one and another. However, is it the case for the European welfare states?